

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3613

гр. София, 28.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
закрито заседание на 28.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разгледа дело номер **2570** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.143 АПК, вр. чл. 144 АПК и чл.248 ГПК.

Съдът е сезиран с искане вх.№ 26437/29.10.2025г. на адв. П. В. за изменение на постановеното по делото решение, в частта за разноските. Поддържа, че в негова полза на основание чл.38, ал.2 ЗАдв. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, а не определените с решението 500 лв.

Насрещната страна – кмет на [община], не взема становище по искането.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства намира следното:

Съгласно §40 от ПЗР към ЗИД на АПК от ДВ, бр. 63 от 2025г., в сила от 5.08.2025 г., неприключилите производства пред административния орган и пред съда до влизането в сила на този закон се довършват по досегашния ред. По досегашния ред, в АПК нямаше изрични правила за допълване на постановения съдебен акт в частта за разноските, поради което субсидирано приложение намира разпоредбата на чл.248 ГПК, на основание чл.144 АПК. Нормата гласи, че молбата за допълване/изменение на решението/определението в частта за разноските се подава в срока за обжалване на решението/определението, респ. в едномесечен срок от постановяването му, когато е необжалваемо.

Молбата е подадена от легитимирана страна – адвокат, срещу решението в частта, с която е определено възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 ЗАдв. Молбата е подадена в рамките на срока по чл.248, ал.1 ГПК.

Разгледана по същество молбата е неоснователна.

Съгласно чл.38, ал.2 Закон за адвокатурата, адвокатът оказал безплатна адвокатска помощ на лицата по ал.1 има право на адвокатско възнаграждение, което се определя от съда. По делото е представен договор за правна защита и съдействие от 23.02.2025г., в който е отразено, че адвокатът оказва безплатно адвокатска помощ по реда на чл.38, ал.2 ЗАдв. С решението по делото, съдът като е взел предвид действителната фактическа и правна сложност на делото,

конкретния обем от работа, липсата на допълнително събрани доказателства и допълнително извършвани процесуални действия, е определил възнаграждение размер от 500 лева. Така определеният размер е съобразен, както с обстоятелствата по делото и производството, така и с размерите заложи в наредбата по чл.36, ал.2 от ЗАдв., с оглед на което не са налице основания за изменение на решението в частта за присъденото възнаграждение на адвоката указал безплатна правна помощ.

По тези съображения молбата по чл.248 ГПК следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба с вх.№ 26437/29.10.2025г. за изменение на решение № 33522/14.10.2025г., постановено по адм.дело № 2570/2025г. на АССГ, 27 състав, в частта за разноските - присъденото възнаграждение на адвоката указал безплатна правна помощ.

Определението е окончателно на основание чл.248, ал.3 ГПК, вр. чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: